

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง การรับรู้ต่อพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และการดำเนินงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินของผู้นำชุมชน อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และการดำเนินงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินของผู้นำชุมชน อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาขอรับรองว่า ผลการศึกษาที่ได้จะนำเสนอเป็นภาพรวม จะไม่นำเสนอเป็นรายบุคคล และเก็บข้อมูลที่ได้เป็นความลับ ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ต้องการตอบ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1) ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. ปัจจุบันท่านมีอายุ ปี

3. สถานภาพสมรส

1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย

4. หย่า 5. แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

1. ไม่ได้เรียน 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษาตอนต้น 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. / ประกาศนียบัตร
 5. อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า 6. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 7. สูงกว่าปริญญาตรี 8. อื่น ๆ ระบุ.....

5. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งอะไรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือในชุมชน

1. นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล 2. รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล
3. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 4. รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
5. ปลัดเทศบาลตำบล 6. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
7. กำนัน 8. ผู้ใหญ่บ้าน
9. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 10. อื่นๆ ระบุ.....

6. ระยะเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งปัจจุบัน..... ปี.....เดือน

2) ประสบการณ์ในการได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินและการใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน

7. ท่านเคยได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรหรือไม่

1. ไม่เคย
2. เคย กรณีที่เคย...ท่านได้เข้ารับการนอนรักษาในโรงพยาบาลหรือไม่
1. ไม่ต้องนอนรักษาในโรงพยาบาล
2. นอนรักษาในโรงพยาบาล

8. ท่านเคยได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุอื่นๆ หรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน (เช่น ถูกวัตถุมีคม พลัดตกหกล้ม ถูกทำร้ายร่างกาย หายใจเหนื่อยหอบ เจ็บหน้าอก หมดสติ) หรือไม่

1. ไม่เคย
2. เคย กรณีที่เคย...ท่านได้เข้ารับการนอนรักษาในโรงพยาบาลหรือไม่
1. ไม่ต้องนอนรักษาในโรงพยาบาล
2. นอนรักษาในโรงพยาบาล

9. ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านเคยเรียกใช้บริการรถฉุกเฉิน กรณีเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินหรือไม่

1. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ10)
2. เคย กรณีที่เคย.....

9.1 ท่านเคยเรียกใช้บริการ.....ครั้งในรอบปีที่ผ่านมา

9.2 ท่านเคยเรียกใช้บริการรถฉุกเฉินสำหรับใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ตัวท่านเอง 4. คนในครอบครัว/ญาติ
2. ผู้ประสบอุบัติเหตุจราจร 5. ผู้ป่วยฉุกเฉิน
3. ประชาชนทั่วไป 6. อื่น ๆ ระบุ.....

9.3 ท่านเคยติดต่อเรียกใช้บริการรถฉุกเฉินผ่านช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. โทรศัพท์ หมายเลข 1669 6. ผู้เห็นเหตุการณ์ติดต่อให้
2. โทรศัพท์ หมายเลข 191 7. อื่น ๆ ระบุ.....
- 3 โทรศัพท์ หมายเลข 053 – 999219 (ศูนย์กู้ชีพเวียงพิงค์)
- 4 โทรศัพท์ หมายเลข 053 – 461666 (โรงพยาบาลฮอด)
5. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขติดต่อให้

9.4 ในรอบปีที่ผ่านมาท่านเคยเรียกใช้บริการจากหน่วยใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. หน่วยกู้ชีพเวียงพิงค์ 2. หน่วยกู้ชีพโรงพยาบาลฮอด
- 3 หน่วยกู้ชีพกู้ภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4. หน่วยกู้ชีพกู้ภัย อปพร.
5. หน่วยกู้ชีพกู้ภัย 6. อื่น ๆ ระบุ.....

3) การได้รับสื่อข่าวสารเรื่องการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

10. ท่านเคยเห็น/ได้ยินสื่อข่าวสารเรื่องการให้บริการรถฉุกเฉินจากแหล่งใดบ้าง

1. ไม่เคย
2. เคย ระบุ..... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. เอกสาร/แผ่นพับ/คู่มือ 2. โปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์/ป้ายโฆษณา
3. หนังสือพิมพ์ 4. สื่อวีดิทัศน์/โทรทัศน์
5. วิทยุ 6. หอกระจายข่าวในชุมชน/เสียงตามสาย
7. บุคลากรทางสาธารณสุข 8. เพื่อนบ้าน/คนในชุมชน
9. ขบวนการรณรงค์ 10. อื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านเคยเห็น/ได้ยินสื่อข่าวสารเรื่องพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 จากแหล่งใดบ้าง

1. ไม่เคย
2. เคย ระบุ..... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. เอกสาร/แผ่นพับ/คู่มือ 2. โปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์/ป้ายโฆษณา
3. หนังสือพิมพ์ 4. สื่อวีดิทัศน์/โทรทัศน์
5. วิทยุ 6. หอกระจายข่าวในชุมชน/เสียงตามสาย
7. บุคลากรทางสาธารณสุข 8. เพื่อนบ้าน/คนในชุมชน
9. ขบวนการรณรงค์ 10. อื่น ๆ ระบุ.....

12. หน่วยงานของท่านมีหนังสือ/เอกสารเรื่องพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉินพ.ศ. 2551 หรือไม่

1. ไม่ทราบ 2. ไม่มี
3. มี กรณีที่มีท่านได้เคยอ่าน/ศึกษาพ.ร.บ.การแพทย์ฉุกเฉินหรือไม่
1. ไม่เคย 2. เคย

4) การรับนโยบายการดำเนินงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

13. ท่านเคยรับนโยบายในการจัดตั้งหน่วยกู้ชีพกู้ภัยตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ภัย(OTOS) ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือไม่

1. ไม่เคย
2. เคย วิธีใดระบุ..... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. หนังสือแจ้ง/เวียนของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
2. หนังสือแจ้ง/เวียนที่มาจากผู้บริหารระดับจังหวัดของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่
3. การประชุมชี้แจงนโยบายของผู้บริหารระดับอำเภอของหน่วยงานของภาครัฐในพื้นที่
4. การประชุมชี้แจงนโยบายของสำนักงานกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่
5. ผู้บังคับบัญชาของท่านแจ้ง/กำชับโดยตรง
6. หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ แจ้งให้ทราบ
7. การรณรงค์ทางสื่อต่างๆ ของส่วนกลาง
8. การรณรงค์ทางสื่อต่างๆ ของพื้นที่
9. การติดตามสนับสนุนและนิเทศงานจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ
10. อื่น ๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินขององค์กร

1. ในรอบปีที่ผ่านมา หน่วยงาน/ชุมชนของท่าน ได้มีการจัดทำแผนงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ภัย (OTOS) หรือไม่

1. ไม่ทราบ (ข้ามไปตอบข้อ 3) 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3)
3. มี ระบุแผนงาน... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. แผนงานจัดตั้งหน่วยกู้ชีพ กู้ภัย
2. แผนงาน อุบัติภัย ภัยพิบัติ
3. แผนงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- 4. แผนงานด้านงบประมาณ
- 5. แผนงานด้านวัสดุ อุปกรณ์และยานพาหนะ
- 6. แผนงานด้านบุคลากร
- 7. แผนปฏิบัติงานการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน
- 8. อื่น ๆ ระบุ.....

2. ในรอบปีที่ผ่านมา หน่วยงาน/ชุมชนของท่านมีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน หรือไม่

- 1. ไม่ทราบ (ข้ามไปตอบข้อ 4)
- 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 4)
- 3. มี...กรณีที่มิได้จัดสรรงบประมาณใช้ในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1. จัดตั้งสำนักงานบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
 - 2. จ่ายค่าตอบแทนบุคลากร
 - 3. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับใช้กู้ชีพ กู้ภัยขั้นพื้นฐาน
 - 4. จัดหารถกู้ชีพ กู้ภัย
 - 5. อื่นๆ ระบุ.....

3.1 งบประมาณการดำเนินงานดังกล่าวมีเพียงพอหรือไม่

- 1. ไม่เพียงพอ
- 2. เพียงพอ

3. หน่วยงาน/ชุมชนของท่านได้รับการสนับสนุนงบประมาณการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินจากหน่วยงานอื่นหรือไม่

- 1. ไม่ทราบ
- 2. ไม่ได้รับ
- 3. ได้รับ ระบุแหล่งที่มาของงบประมาณ.....(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.)
 - 2. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
 - 3. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
 - 4. หน่วยงานภาคเอกชน (ได้แก่ ห้างร้าน/บริษัท มูลนิธิ สมาคม)
 - 5. อื่น ๆ ระบุ.....

4. หน่วยงาน/ชุมชนของท่านมีบุคลากรหรืออาสาสมัครกู้ชีพกู้ภัยที่รับผิดชอบในการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน หรือไม่

- 1. ไม่ทราบ (ข้ามไปตอบข้อ 7)
- 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 7)
- 3. มี

5. บุคลากรหรืออาสาสมัครกู้ชีพ กู้ภัยในหน่วยงานของท่านได้รับการขึ้นทะเบียนเป็น “พนักงานปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR)” หรือไม่

- 1. ไม่ทราบ
- 2. ไม่ได้ขึ้นทะเบียน
- 3. ขึ้นทะเบียน

3. เลี่ยง.....กรณีที่เกี่ยวข้องพื้นที่มีลักษณะอย่างไรระบุ..... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง, ภูเขา
- 2. สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบ ใกล้เขตเมือง
- 3. ระยะทางอยู่ห่างไกลจากเขตเมือง
- 4. พื้นที่อยู่ติดถนนทางหลวงแผ่นดินที่มีการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง
- 5. พื้นที่อยู่บริเวณที่มีถนนทางร่วมทางแยก ทางโค้งหรือวงเวียนที่มีการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง
- 6. พื้นที่อยู่บริเวณสถานที่ท่องเที่ยว หรืออุทยาน
- 7. พื้นที่ทุรกันดาร
- 8. อื่น ๆ ระบุ.....

3. ในปีที่ผ่านมาปริมาณของอุบัติเหตุจากรถที่เกิดขึ้นในชุมชนที่รับผิดชอบของท่านเป็นอย่างไร

- 1. ประมาณ > 15 ครั้ง
- 2. ประมาณ 11 – 15 ครั้ง
- 3. ประมาณ 6-10 ครั้ง
- 4. ประมาณ 1-5 ครั้ง
- 5. ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

4. ปริมาณของอุบัติเหตุอื่นๆ หรือเจ็บป่วยฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในชุมชนที่รับผิดชอบของท่านเป็นอย่างไร

- 1. ประมาณ > 15 ครั้ง
- 2. ประมาณ 11 – 15 ครั้ง
- 3. ประมาณ 6-10 ครั้ง
- 4. ประมาณ 1-5 ครั้ง
- 5. ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

5. พื้นที่รับผิดชอบของท่านมีหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินอื่นนอกเหนือจากหน่วยงานของท่านหรือไม่

- 1. ไม่มี
- 2. มี ระบุหน่วยงาน....
- 1. โรงพยาบาล
- 2. อปพร.
- 3. หน่วยกู้ชีพ กู้ภัยของเอกชน/มูลนิธิ
- 4. อื่น ๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 4 การรับรู้ต่อพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๑

ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อคำถาม	การรับรู้		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ/ ไม่ทราบ
1. ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉินมาก่อนที่จะประกาศใช้ พ.ร.บ. ฉบับ ปี พ.ศ.2551			
2. คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนสองคน			
3. การกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินเป็นหน้าที่ของหน่วยงานส่วนกลาง			
4. การให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินเป็นการรับแจ้งเหตุและการช่วยเหลือ ดูแลรักษาพยาบาล ณ จุดเกิดเหตุเท่านั้น			
5. ผู้ไม่มีสิทธิหลักประกันสุขภาพไม่สามารถใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉินได้			
6. ผู้ได้รับอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉิน จะได้รับการรักษาพยาบาลในกรณีเกิดภัยพิบัติรุนแรงเท่านั้น			
7. ประชาชนทั่วไปสามารถขอรับบริการฉุกเฉินจากหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินกรณีเกิดอุบัติเหตุ เจ็บป่วยฉุกเฉินเท่านั้น			
8. ผู้ได้รับอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉิน จะได้รับการดูแลรักษาพยาบาลจากหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน แม้จะอยู่นอกโรงพยาบาลก็ตาม			
9. ผู้ได้รับอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉินจะต้องได้รับการดูแลจากหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ขณะอยู่ในโรงพยาบาลเท่านั้น			
10. เมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน โรงพยาบาลจะต้องจัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็วไปช่วยเหลือดูแลผู้บาดเจ็บ ณ จุดเกิดเหตุ			
11. ผู้ได้รับอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉินต้องได้รับการลำเลียงเคลื่อนย้ายและนำส่งโรงพยาบาล โดยบุคลากรการแพทย์และสาธารณสุขเท่านั้น			

ข้อคำถาม	การรับรู้		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ/ ไม่ทราบ
12. ผู้ได้รับอุบัติเหตุและเจ็บป่วยฉุกเฉินหรือผู้พบเห็นเหตุการณ์สามารถแจ้งเหตุฉุกเฉินได้ตลอด 24 ชั่วโมง			
13. ผู้ป่วยหรือผู้พบเหตุการณ์สามารถโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินหมายเลข 1669 โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย			
14. หมายเลข 1669 ซึ่งเป็นหมายเลขที่ใช้ในการแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือจากหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน กรณีเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินขึ้นเท่านั้น			
15. การเรียกใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการนำส่งโรงพยาบาล			
16. การเรียกใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บในการเดินทางไปรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล			
17. หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องมีความพร้อมในการออกปฏิบัติงาน ตลอดเวลาตามคำสั่งของศูนย์สั่งการ ตลอด 24 ชั่วโมง			
18. หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น สามารถออกปฏิบัติงานให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินได้ โดยไม่ต้องได้รับการอบรมหลักสูตรปฏิบัติการฉุกเฉินขั้นต้น			
19. เมื่อเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินขึ้น หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องสำรวจหรือค้นหาผู้บาดเจ็บให้พบอย่างรวดเร็วเพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บทันที			
20. เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุ หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินไม่จำเป็นต้องทำการประเมินสภาพแวดล้อม แต่ต้องทำการประเมินเฉพาะสภาพอาการผู้บาดเจ็บก่อน เพื่อการรักษาพยาบาล			
21. หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องลำเลียงขนย้ายผู้ป่วย โดยไม่ทำให้เกิดการบาดเจ็บซ้ำเติมแก่ผู้ป่วย			

ข้อคำถาม	การรับรู้		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ/ ไม่ทราบ
22. หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินต้องนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุดทุกครั้ง ก่อนที่จะส่งไปยังโรงพยาบาลที่มีศักยภาพและความพร้อมในการดูแลผู้ป่วยมากกว่า			
23. ผู้พบเห็นเหตุการณ์ไม่จำเป็นต้องแจ้งรายละเอียดของจุดที่เกิดเหตุหรือสถานที่ให้แก่ศูนย์สั่งการรับแจ้งอุบัติเหตุฉุกเฉิน			
24. ผู้พบเห็นเหตุการณ์ไม่จำเป็นต้องแจ้งอาการเบื้องต้นหรือจำนวนผู้บาดเจ็บให้แก่ศูนย์สั่งการที่รับแจ้งอุบัติเหตุฉุกเฉิน			
25. ผู้พบเห็นเหตุการณ์ต้องแจ้งหมายเลขโทรศัพท์ของตนเองให้ศูนย์สั่งการ เพื่อการติดต่อกลับ กรณีหาสถานที่ไม่พบ			

ขอบคุณท่านที่เสียสละความพยายามในการตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การแพทย์ฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการฉุกเฉิน การศึกษา การฝึกอบรม การค้นคว้า และการวิจัยเกี่ยวกับการประเมิน การจัดการ การบำบัดรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน และการป้องกันการเจ็บป่วย ที่เกิดขึ้นฉุกเฉิน

“ผู้ป่วยฉุกเฉิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วยกะทันหัน ซึ่งเป็นอันตรายต่อการดำรงชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะสำคัญจำเป็นต้องได้รับการประเมินการจัดการ และการบำบัดรักษาอย่างทันท่วงทีเพื่อป้องกันการเสียชีวิต หรือการรุนแรงขึ้นของการบาดเจ็บ หรืออาการป่วยนั้น

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลสภาอากาศไทย สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และสถานพยาบาลอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด

“สถานพยาบาลของรัฐ” ให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลในกำกับของรัฐด้วย
 “ปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายความว่า การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินนับแต่การรับรู้ถึง ภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัด รักษาให้พ้นภาวะ ฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการประเมิน การจัดการ การประสานงาน การควบคุม ดูแล การติดต่อสื่อสาร การ ลำเลียงหรือขนส่ง การตรวจวินิจฉัย และการบำบัดรักษาพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอก สถานพยาบาลและในสถานพยาบาล

“หน่วยปฏิบัติการ” หมายความว่า หน่วยงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติการฉุกเฉิน

“ผู้ปฏิบัติการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่ คณะกรรมการ การแพทย์ฉุกเฉินกำหนด

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ “พนักงาน” หมาย ความว่า พนักงานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมี อำนาจออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน” เรียก โดยย่อว่า “กพฉ.” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสี่คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงสา

ธารณ สุข เลขานุการสำนักงานประกันสังคม และเลขานุการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้แทนแพทยสภาจำนวนสองคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นแพทย์ผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินจำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้แทนสภาการพยาบาลจำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการผู้แทนสถานพยาบาลซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน โดยเป็นผู้แทนจากสถานพยาบาลของรัฐและเอกชนประเภทละหนึ่งคน

(๖) กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๗) กรรมการผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรและมีบทบาทด้านบริการการแพทย์ ฉุกเฉินก่อนถึงสถานพยาบาลที่เป็นนิติบุคคลซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการเงินและบัญชี ด้านกฎหมาย ด้านการแพทย์ ฉุกเฉิน และด้านอื่น ที่เป็นประโยชน์ จำนวนไม่เกินสี่คน

ให้เลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขานุการแต่งตั้งพนักงานไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ การเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เคยถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา (๕) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อครบกำหนดวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติ หน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกหรือได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการจะพ้นตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกัน แทนก่อนวันครบวาระไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง และให้ผู้ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ กพล. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๕ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) กพล. ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในห้องออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๐ การประชุม กพล. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม กพล. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ กพล. พิจารณาให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบ และให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ กพล. กำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ กพล. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน

(๒) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๓) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

(๔) กำหนดนโยบายการบริหารงาน ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและอนุมัติแผนการเงินของสถาบัน

(๕) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป การจัดตั้งและยกเลิกสำนักงานสาขา ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การติดตามประเมินผลและการดำเนินการอื่นของสถาบัน

(๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการรับรององค์กรและหลักสูตรการศึกษาหรือฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ และการให้ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะแก่ผู้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรม เว้นแต่การดังกล่าวจะมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุขเป็นการเฉพาะ ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

(๗) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการให้เข็มเชิดชูเกียรติเพื่อมอบให้แก่บุคคลผู้สนับสนุนกิจการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๘) ดำเนินการให้มีระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน และการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

(๙) ดำเนินการให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๑๐) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงินและการรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการจัดหา ผลประโยชน์ตามมาตรา ๓๖

(๑๑) ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๑๒) สรรหา แต่งตั้ง ประเมินผล การปฏิบัติงานและถอดถอนเลขาธิการ

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ กพ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษาเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ กพ. มอบหมาย ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น เรียกโดยย่อว่า “สพฉ.” ให้สถาบันมีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ในกำกับของรัฐมนตรี

กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและ ลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๑๕ ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนหลักเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินเสนอต่อ กพฉ.
- (๒) จัดทำมาตรฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบการแพทย์ฉุกเฉินเสนอต่อ กพฉ. รวมทั้งกำหนดเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติการฉุกเฉินตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กพฉ. กำหนด
- (๓) จัดให้มีระบบปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมถึงการบริหารจัดการ และการพัฒนาระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๔) ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนา รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๕) จัดให้มีการศึกษาและฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๖) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติการฉุกเฉิน
- (๗) เป็นศูนย์กลางประสานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน
- (๘) เรียกเก็บค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน
- (๙) รับผิดชอบงานธุรการของ กพฉ. หรือปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น หรือที่ กพฉ. มอบหมาย

มาตรา ๑๖ รายได้ของสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของสถาบัน
- (๔) รายได้จากค่าบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินและการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

เงินและทรัพย์สินของสถาบันไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๗ ทรัพย์สินของสถาบัน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี บุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

บรรดาทรัพย์สินที่สถาบันได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบัน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน เว้นแต่บรรดาสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยใช้ เงินรายได้ตามมาตรา ๑๖ (๑) ให้ตกเป็นราชพัสดุ แต่สถาบันมีอำนาจในการปกครองดูแลบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๑๘ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสถาบันให้เป็นไปตามระเบียบที่ กพฉ. กำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้ กพฉ. ทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ให้สถาบันจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทุกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่ กพฉ. แต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบัน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห้ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อ กพฉ.

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอต่อ กพฉ. และรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ผ่านมาด้วย

มาตรา ๑๙ ให้สถาบันมีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันขึ้นตรงต่อ กพฉ. มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบัน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างให้ กพฉ. เป็นผู้คัดเลือกเพื่อแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขาธิการให้เป็นไปตามที่ กพฉ. ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ เลขานุการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบัน ได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยล้มละลายโดยทุจริต
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๗) ไม่เป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือเคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เป็นผู้บริหารหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจ
- (๙) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำของราชการ ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (๑๐) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๑๒) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่ กพฉ. กำหนด

มาตรา ๒๑ ให้เลขานุการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อตำแหน่งเลขานุการว่างลงและยังไม่มีแต่งตั้งเลขานุการคนใหม่ให้ กพฉ. แต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานของสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่เลขานุการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขานุการที่ กพฉ. กำหนดเป็นผู้รักษาการแทน แต่ถ้าไม่มีรองเลขานุการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ กพฉ. แต่งตั้งพนักงานของสถาบัน คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๒ เลขานุการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๒๐

(๔) กพล. ถอดถอนจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มติของ กพล. ให้เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่โดยไม่นับรวมเลขาธิการ

มาตรา ๒๓ เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนของเลขาธิการให้เป็นไปตามที่ กพล. กำหนดตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติหรือนโยบายของ กพล.

(๒) จัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการเงินของสถาบันเสนอ กพล. เพื่ออนุมัติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณและการบริหารด้านอื่น ของสถาบัน ตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ กพล. กำหนด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของ กพล.

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กพล. มอบหมาย

มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่เลขาธิการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่ กพล. กำหนดก็ได้

นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนมติหรือระเบียบที่ กพล. กำหนดย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่ กพล. จะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในสถาบันเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น แล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบันสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่น ทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๒๖ ขอกลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิม ภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๒๖

หมวด ๓

การปฏิบัติการฉุกเฉิน

มาตรา ๒๘ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ป่วยฉุกเฉิน ให้หน่วยปฏิบัติการสถานพยาบาล และผู้ปฏิบัติการ ดำเนินการปฏิบัติการฉุกเฉิน ตามหลักการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบคัดแยกระดับความฉุกเฉินและจัดให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินตามลำดับความเร่งด่วนทางการแพทย์ฉุกเฉิน

(๒) ผู้ป่วยฉุกเฉินต้องได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินจนเต็มขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลนั้นก่อนการส่งต่อ เว้นแต่มีแพทย์ให้การรับรองว่าการส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน จะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการเสียชีวิตหรือการรุนแรงขึ้นของการเจ็บป่วยของผู้ป่วยฉุกเฉินนั้น

(๓) การปฏิบัติการฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินต้องเป็นไปตามความจำเป็นและข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ฉุกเฉิน โดยมีให้นำสิทธิการประกันการขึ้นทะเบียนสถานพยาบาล หรือความสามารถ ในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยฉุกเฉินหรือเงื่อนไขใด ๆ มาเป็นเหตุปฏิเสธผู้ป่วยฉุกเฉินให้ไม่ได้รับการปฏิบัติการฉุกเฉินอย่างทันที

หน่วยปฏิบัติการหรือสถานพยาบาลต้องควบคุมและดูแลผู้ปฏิบัติการให้ดำเนินการปฏิบัติการ ฉุกเฉินเป็นไปตามหลักการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักการตามมาตรา ๒๘ กพ. มีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภท ระดับ อำนาจหน้าที่ ขอบเขต ความรับผิดชอบ หรือข้อจำกัดของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล

(๒) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการและสถานพยาบาล

(๓) มาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน

(๔) หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประสานงานและการรายงานของหน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาลในการปฏิบัติการฉุกเฉิน รวมทั้งความพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร พาหนะ สถานที่

และ อุปกรณ์ในการปฏิบัติการฉุกเฉินและการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติการซึ่งปฏิบัติการฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด ตามวรรคหนึ่ง อาจได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือมีสิทธิได้รับการสนับสนุน ด้านการเงินจากกองทุน

ในกรณีที่หน่วยปฏิบัติการใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง กพฉ. อาจสั่งไม่รับรองมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินหรือสั่งจำกัดสิทธิ หรือ ขอบเขตความรับผิดชอบในการปฏิบัติการฉุกเฉินตาม (๑) หรือจะสั่งงดการสนับสนุนด้านการเงินด้วยก็ได้

ในกรณีที่สถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือมาตรฐานที่ กพฉ. กำหนด ตามวรรคหนึ่งให้ กพฉ. แจ้งให้หน่วยงานที่ควบคุมหรือกำกับสถานพยาบาลนั้นดำเนินการ ให้ สถานพยาบาลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยถือเป็นเงื่อนไขในการประกอบกิจการ สถานพยาบาล

มาตรา ๓๐ ให้ กพฉ. กำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ และสถานพยาบาล ปฏิบัติการฉุกเฉินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่กำหนด การกำกับดูแลการปฏิบัติการของผู้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กพฉ. ประกาศกำหนด เว้นแต่การปฏิบัติการฉุกเฉินของผู้ปฏิบัติการที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพด้านการแพทย์และ การสาธารณสุขก็ให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยกรนั้น

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใด ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉิน ให้ กพฉ. ดำเนินการสอบสวน เพื่อพิจารณากำหนดมาตรการตามมาตรา ๓๒

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้ กพฉ. มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งให้ บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผลการสอบสวนตามมาตรา ๓๑ ปรากฏว่าผู้ปฏิบัติการหน่วย ปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และมาตรฐานที่กำหนด และ การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้ กพฉ. ดำเนิน การอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลนั้นปฏิบัติให้ ถูกต้อง

(๒) แจ้งเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของหน่วย ปฏิบัติการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๓) แจ้างเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อพิจารณาคำเนิการทางวินัยแก่ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

(๔) แจ้างเรื่องไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพื่อพิจารณาคำเนิการด้านจริยธรรมกับผู้ปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และการสาธารณสุข

หมวด ๔

กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบัน เรียกว่า “กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งอุดหนุนหรือเป็นค่าชดเชยให้กับผู้ปฏิบัติการ หน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติการฉุกเฉินในเขตพื้นที่หรือภูมิภาคที่ไม่มีผู้ปฏิบัติการหน่วยปฏิบัติการ หรือสถานพยาบาลเพียงพอประกอบด้วย

เพื่อส่งเสริมการมีบทบาทตามความพร้อม ความเหมาะสม และความจำเป็นของประชาชนในท้องถิ่นให้ กพฉ. สนับสนุนและประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้

องค์กรดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ โดยอาจได้รับการอุดหนุนจากกองทุน

มาตรา ๓๔ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาในกิจการของสถาบัน

(๔) เงินค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เงินที่ได้จากหน่วยงานของรัฐ หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้านสาธารณสุขหรือการแพทย์

(๖) เงินสมทบอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๗) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการจัดหาเงินกองทุนตามมาตรา ๓๔ (๕) กพฉ. อาจทำความตกลงกับหน่วยงานของรัฐ หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์หรือเกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้านสาธารณสุขหรือการแพทย์ เพื่อสนับสนุนทางการเงินให้แก่กองทุน โดยพิจารณาตามอัตราส่วนของ

การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสถาบัน กับการลดภาระการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนนั้น ทั้งนี้ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการ กพล.อาจเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา วินิจฉัยได้

การจ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนอื่นให้กับกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการจ่ายเงินที่กระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๖ เงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๓๕ ให้เป็นของสถาบันเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุน ไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ กพล. กำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการจัดทำงบการเงิน การสอบบัญชี และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน

หมวด ๕

โทษทางปกครอง

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศที่ กพล. กำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดใช้ระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศที่จัดไว้สำหรับการปฏิบัติการฉุกเฉิน โดยประการที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่การปฏิบัติการฉุกเฉิน ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๙ การกำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ให้ กพล. คำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่ กพล. กำหนด

มาตรา ๔๐ ผู้ใดใช้เข็มเชิดชูเกียรติ โดยไม่มีสิทธิหรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายวิทยฐานะโดยที่ตนไม่มีสิทธิต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกิน ห้าหมื่นบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนของสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของสถาบัน

มาตรา ๔๒ ในวาระเริ่มแรกให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการเพื่อให้มี กพจ. ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มี กพจ. ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ กพจ. ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสถาบัน ตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๓ ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสถาบันจนกว่าจะแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

มาตรา ๔๔ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการใด ประสงค์จะไปปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน ให้แสดงความจำนงเป็นหนังสือต่อเลขาธิการ และจะต้องผ่านการคัดเลือกและประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่ กพจ. กำหนด ภายในสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

มาตรา ๔๕ ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสถาบันตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง และให้ได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างซึ่งไปปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างของสถาบันตามมาตรา ๔๔ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการยุบเลิกตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีควมผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณสิทธิประโยชน์ตามข้อบังคับของสถาบันข้าราชการหรือลูกจ้างส่วนราชการผู้ใดที่เปลี่ยนสถานะไปตามมาตรา ๔๔ ประสงค์จะให้ นับเวลาราชการ หรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างต่อเนื่องกับเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน แล้วแต่กรณี ก็ให้มีสิทธิกระทำได้โดยแสดงความจำนงว่าไม่ขอรับ บำเหน็จหรือบำนาญ

การไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนสถานะ สำหรับกรณีของข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี สำหรับกรณีของลูกจ้างให้กระทำ เป็นหนังสือลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานยื่นต่อเลขาธิการเพื่อส่งต่อไปให้กระทรวงการคลังทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉินในปัจจุบันยังขาดระบบบริหารจัดการด้านบุคลากร อุปกรณ์ และเครื่องมือช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉิน รวมทั้งยังขาดหน่วยงานรับผิดชอบ ประสานการปฏิบัติการ ทำให้มีผู้ป่วยฉุกเฉินต้องสูญเสียชีวิต อวัยวะ หรือเกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญ รวมทั้งทำให้การบาดเจ็บหรืออาการป่วยรุนแรงขึ้น โดยไม่สมควรเพื่อลดและป้องกันความสูญเสียดังกล่าว สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินขึ้น เพื่อกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน ตลอดจนกำหนดให้มีสถาบัน การแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยรับผิดชอบการบริหารจัดการ การประสานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน และการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการแพทย์ฉุกเฉินร่วมกัน อันจะทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงระบบการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึงเท่าเทียม มีคุณภาพมาตรฐาน โดยได้รับ การช่วยเหลือและรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.นิสิต วรรณจักริยา อาจารย์ประจำภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. นายแพทย์ ยุทธศาสตร์ จันทร์ทิพย์ รองผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสันทราย
รองหัวหน้าศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการ
(ศูนย์เวียงพิงค์) จังหวัดเชียงใหม่
3. คุณบุษบา ชัยศรีสวัสดิ์สุข หัวหน้ากลุ่มงานสนับสนุนและพัฒนาระบบ
บริการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวอนัญญา ปัญญามณี
วัน เดือน ปีเกิด	6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518
ภูมิลำเนา	จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนคาราวินทาลัย จังหวัดเชียงใหม่
ปี พ.ศ. 2536	
ปี พ.ศ. 2540	สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ลำปาง
ปี พ.ศ. 2550	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการตรวจรักษาโรค เบื้องต้น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลฮอด จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved